

เหี่ยวเวสเตรล

- ลักษณะ :** ขนาดลำตัวยาว 31 – 35 ซม. มีปีกแหลม เปรี้ยว ยาว และมีหางค่อนข้างยาวกว่าเหี่ยวอื่น ๆ ในวงศ์เดียวกัน ตัวผู้มีหัวและท้ายทอยสีเทา ช่วงไหล่และลำตัวด้านบนสีน้ำตาลแดง มีลายจุดสีดำ ขนปลายปีกและขนกลางปีกด้านบนนอกสีดำ ขนหางสีเทา ใกล้เคียงปลายหางมีแถบสีดำ ด้านท้องมีสีน้ำตาลแดงแกมสีเนื้อ บริเวณอกมีลายขีดสีดำ ท้องมีลายจุดสีดำ ปีกด้านล่างมีสีขาว ขนคลุมขนปีกด้านล่าง มีลายจุดสีดำเล็กน้อย ตัวเมียหัวและด้านหลังสีน้ำตาลแดง มีลายขีดสีดำที่หัวและท้ายทอย และลายพาดสีดำทางด้านบนและส่วนที่เหลื่อ หางมีสีน้ำตาลแดง ใกล้เคียงปลายหางมีแถบใหญ่สีดำ และมี แถบเล็ก ๆ สีดำหลายแถบตลอดหาง ลำตัวด้านล่างเหมือนตัวผู้แต่อกและท้องมีลายมากกว่า
- เขตแพร่กระจาย :** แอฟริกา ยุโรป เอเชีย อินเดีย หมู่เกาะอันดามัน จีน เมียนมาร์ ไทย อินโดจีน เกาะไหหลำ เกาะบอร์เนียว และฟิลิปปินส์
- ที่อยู่อาศัย :** พบตามทุ่งหญ้า ป่าละม้าย ชายป่า หนองบึง แม้กระทั่งในเมือง จากที่ราบจนถึงระดับความสูง 2000 ม. ในป่าสะแกราชพบบริเวณทุ่งหญ้าผสมป่าเต็งรัง ด้านตะวันออกเฉียงเหนือของที่ทำการสถานี ฯ
- อุปนิสัย :** หากินเวลากลางวัน มักพบโดดเดี่ยว หรือเป็นฝูงเล็ก ๆ บ่อยครั้งที่พบบินร่อนอยู่กลางอากาศ และทิ้งตัวลงสู่พื้นดินเมื่อพบสัตว์เล็กที่เป็นเหยื่อ ขณะเกิดไฟไหม้ทุ่งหญ้าหรือป่า มันมักบินโฉบไล่แมลงที่บินหนีไฟขึ้นมาด้วยปาก แต่ส่วนใหญ่จะโฉบแมลงและสัตว์ขนาดเล็กบนพื้นดินด้วยกรงเล็บ แล้วนำเหยื่อที่จับได้ไปฉีกกินบนกิ่งไม้ ไม่มีรายงานการทำรังวางไข่ในประเทศไทย
- สถานภาพ :** เป็นนกอพยพมายังประเทศไทย ช่วงนอกฤดูผสมพันธุ์ พบน้อยมากในป่าสะแกราช
กฎหมายจัดเป็นสัตว์ป่าคุ้มครอง

เหยี่ยวkestrel

Eurasian Kestrel

Falco tinnunculus (Linnaeus, 1758)

Falconidae

Falconiformes